

kommer jo bagefter til at gaa ud over dem. Jeg haaber derfor og føler mig overbevist om, at den højtærede Finansminister ikke under nogen Form vil tage Hensyn til den Henstilling, der rettedes til ham fra det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaards Side.

Det er jo ejendommeligt, at det noget nær er de samme Mennesker indenfor Venstre, som ved visse Lejligheder udviser en Uvillie imod Byernes Befolkning, som er os noget uforstaaelig. Hvis man undersøger Statistikken over, hvor Danmarks Befolkning bor, faar man et Billede frem, der viser, at i Løbet af de sidste halvt-hundrede Aar eller det sidste $\frac{3}{4}$ Aarhundrede er der sket en meget mægtig Indvandring af Folk fra Land til By. Statistikken viser, at Danmarks Befolkning i 1769 var 797 584, deraf boede langt det overvejende Antal, nemlig 637 643, i Landkommunerne, medens kun 159 941 boede i Bykommuner, deraf i Hovedstaden 81 030. Ca. 80 Aar efter, i 1850, er Danmarks Befolkning vokset til 1 608 360, Landkommunernes Befolkning er vokset til 1 116 242 og Byernes Befolkning til 492 118. Fra den Tid begynder den særlige Forskydning til Byerne. I 1901 har Danmark en Befolkning af 2 449 540, deraf i Landkommunerne 1 490 635, medens Bybefolkningens Tal nu er vokset til 958 905, deraf alene i Hovedstaden 476 806. 10 Aar efter, i 1911, er Danmarks Befolkningstal steget til 2 757 076, hvoraf i Landkommunerne 1 647 350, medens Befolkningen i Byerne er steget til 1 109 726. I 1916 er det samlede Befolkningstal vokset til 2 921 362, hvoraf i Landkommunerne 1 711 387, medens Bybefolkningen er vokset til 1 209 975. Man ser af disse Tal den stærke Forskydning, som har fundet Sted fra Land til By, idet Befolkningstilvæksten i Landkommunerne ikke paa langt nær følger med Befolkningsvæksten i Byerne. Fra 1850 til 1911 er Landkommunernes Befolkningstal steget med ca. 47 pCt., medens Bykommunernes Befolkningstal er steget med ca. 125 pCt.

Men dette Tal dækker ikke Erhvervsforskydningerne. Vi har her i Landet haft Erhvervstælling i 1901 og i 1911, og undersøger man den Statistik, der er optaget her i Landet, viser det sig, at af Danmarks Befolkning i 1901, 2 449 540, beskæftigedes 930 278 ved Landbrug og Gartneri, det er ca. 38 pCt. I 1911, 10 Aar efter, er Befolkningen vokset til 2 757 076, og nu er Antallet af dem, der beskæftiges ved Landbrug og Gartneri, vokset til 954 783. Stigningen i Folketal er altsaa 307 536, men kun 24 505 flere beskæftiges nu i Landbrug og Gartneri

end 10 Aar i Forvejen. Procenttallet af dem, der er beskæftiget ved Landbrug og Gartneri, er i dette Tidsrum dalet fra 38 til $34\frac{2}{3}$. Tallet i Landbrug og Gartneri er i de 10 Aar kun steget med 24 505, medens 283 031 Mennesker er gaaet over i andet Erhverv.

Denne stærke Stigning i Antallet af vore Købstæders Befolkning er fra mange Sider omtalt som uheldig. Jeg skal ikke her modsige dem, der har denne Opfattelse. Hvad er nu Grunden til den Stigning? Ganske simpelt den, at man her i Danmark alt for sent er begyndt at udstykke den danske Jord. Vi er Titusinder og atter Titusinder, som i den Periode, der er forløbet siden omkring 1870, har maattet vandre fra Landet ind til Byerne. Og hvorfor? Fordi man den Gang ikke udstykkede Jorden paa Landet i synderligt Omfang, og der da ikke blev Plads derude paa Landet til de meget ofte børnerige Familier, som de danske Bønder havde i den Periode. Da nu meget ofte Gaarden blev overladt til den ældste Søn, saa maatte Resten af Børnene skaffe sig Erhverv andetsteds. Naar man ikke kunde faa fat i Jord, og naar man ikke havde de fornødne Midler til at fæste Bo for derude, saa maatte man søge Erhverv andetsteds, og man maatte da ganske naturligt enten udvandre af Landet eller søge til Byerne eller til de Industrivirksomheder, som fandtes paa Landet. Hvis man i Tide havde været opmærksom paa dette Forhold og havde faaet fat i de store Jordarealer, som i alt for lang Tid har ligget under vore Godser, og havde faaet dem udstykket i Parceller af rimelig Størrelse, vilde denne Indvandring til Byerne have været langt mindre, end den har været. Men det havde man den Gang ikke for Øje, og derfor foregik denne i visse Folks Øjne usunde Vækst af vore Byer. Og den er jo ikke standset. Man har maattet gribe til mange ret mærkelige og drastiske Foranstaltninger for at søge at hindre denne stærke Indvandring. For det første har man for nogle Aar siden begyndt paa noget, som man skulde have gjort for længe siden: nemlig at udstykke Jorden for at faa Folk til at blive paa Landet, hvor der er Plads for den Landbounddom, som naturligvis helst vil blive paa Landet, hvor den er født og opdraget. Byerne har paa forskellig Vis lidt under denne stærke Indvandring til dem ogsaa i de senere Aar, og den har virket stærkt paa Boligforholdene, navnlig fordi det har været saa vanskeligt i de senere Aar at opføre nye Boliger. De fleste Byer i Danmark lider under en Bolig-